

УДК 657.471:658.27

**ОБЛІК ВИТРАТ НА РЕМОНТ ТА
МОДЕРНІЗАЦІЮ ОСНОВНИХ
ЗАСОБІВ: БУХГАЛТЕРСЬКІ ТА
ПОДАТКОВІ НАСЛІДКИ ©**

Т.Ф. ПЛАХТІЙ,
*кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку та
оподаткування
в галузях економіки,
Вінницький національний
аграрний університет
(м. Вінниця)*

У статті проаналізовано наукові праці, що розкривають питання обліку ремонтів. Досліджено законодавчо-нормативну базу з обліку основних засобів щодо визначення понять “ремонт” та “поліпшення основних засобів”. Наведено класифікацію ремонтів основних засобів та охарактеризовано основні види ремонтів, на основі чого розкрито сутність понять “ремонт” та “модернізація основних засобів”. Розглянуто особливості обліку витрат на ремонт та модернізацію основних засобів, зокрема визначено рахунки бухгалтерського обліку, на яких відображається облік ремонтів та поліпшення в залежності від збільшення економічних вигод від використання оновлених основних засобів в майбутньому. З’ясовано відмінності між бухгалтерським та податковим обліком витрат на ремонт основних засобів. Представлено особливості відображення ремонтів основних засобів у податковому обліку. Обґрунтовано необхідність удосконалення системи обліку витрат на ремонт та модернізацію основних засобів.

Ключові слова: основні засоби, ремонт, поточний ремонт, капітальний ремонт, модернізація.

Табл. 1. Літ 17.

Постановка проблеми. Надзвичайно важливою частиною майна будь-якого суб’єкта господарювання є основні засоби, без яких провадження господарської діяльності є практично неможливе. Технічний стан основних засобів та їх дотримання відповідно до сучасного рівня розвитку технологій суттєво впливають на обсяги виробленої підприємствами продукції й її якісні параметри, утворюючи конкурентні переваги на ринках. Під час свого застосування основні засоби зазнають морального та фізичного зносу, позбуваючись при цьому своїх первинних характеристик й експлуатаційних якостей.

Серед дієвих способів відновлення та підвищення рівня споживчих властивостей і працездатності основних засобів виділяють поліпшення об’єктів, що пов’язане з істотно меншими інвестиційними витратами у порівнянні із новим будівництвом, та обмін зношеного обладнання на більш сучасне та продуктивне. Тому доволі актуальними питаннями залишаються чітке й однозначне роз’яснення поняття «ремонт основних засобів», безпосередньо його відображення у обліковому процесі в залежності від видів ремонтів.

© Т.Ф. ПЛАХТІЙ, 2017

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми обліку основних засобів підприємства досліджуються в працях Ф. Бутинця, Н. Коваль [5], М. Кужельного, Н. Ткаченко, О. Світличної [17].

Оцінку теоретичних положень та діючої практики організації бухгалтерського та податкового обліку витрат на ремонт основних засобів і розробку на цій основі практичних рекомендацій щодо системи обліку цих витрат здійснили В. Головачко та Б. Занько [2, 3].

Формулювання цілей статті. Метою написання статті є дослідження сутності понять «ремонт основних засобів», вивчення особливостей обліку витрат на ремонт в залежності від його виду та модернізацію основних засобів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для забезпечення ефективності використання, а також продовження терміну служби, основні засоби підлягають періодичним ремонтам. Визначення економічної сутності ремонтів виступає як одне із найважливіших методичних питань. Залежно від того, що розуміють під ремонтами, які їх види виділені у класифікації, буде залежати вирішення питань організації та обліку.

В законодавчо-нормативній базі облік основних засобів регламентує П(С)БО 7 «Основні засоби», затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 26.04.2000 р. № 91, Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI та Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 р. № 561. Проте, в жодному із цих документів поняття «ремонт основних засобів» не визначається. В даних нормативних документах можна лише зустріти такі визначення, як «поліпшення», «модернізація» та «підтримання в робочому стані».

Трактування поняття «ремонт» наводиться у положенні «Про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту» № 102 від 30.03.1998 р., згідно з яким: ремонт – це комплекс операцій щодо відновлення справності або роботоздатності виробів та відновлення ресурсів виробів чи їх складових частин [15].

Науковці мають дещо різні погляди на тлумачення поняття «ремонт основних засобів». Зокрема О.М. Бандурка, М.Я. Коробов, П.І. Орлов та К.Я. Петрова визначають, що «ремонт – це спосіб відтворення основних засобів (поряд із новим будівництвом, реконструкцією, введенням у дію нових об'єктів), який полягає в ліквідації ушкоджень, поломок, дефектів засобів праці і об'єктів соціального призначення» [1].

На думку О.С. Світличної, ремонт основних засобів являє собою часткове відновлення окремих об'єктів для підтримання їх у робочому стані. Під модернізацією автор розуміє вдосконалення конструкцій, що забезпечує підвищення продуктивності об'єкта, який модернізується, сприяє розширенню його технологічних можливостей до рівня сучасних технічних і технологічних вимог, досягненню економії ресурсів, поліпшенню умов праці [17].

На думку О.А. Подолянчук, ефективність використання основних засобів залежить від організації, своєчасного одержання надійної і достатньо повної обліково-економічної інформації. У цьому зв'язку зростає роль та значення обліку як однієї з найважливіших функцій управління [12, с.76].

Поняття «поліпшення» вперше з'явилося в Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств», але як термін не було визначено. Однак, поліпшення основних фондів ідентифікували, як поточний і капітальний ремонт,

реконструкція, модернізація, технічне переозброєння та інші види робіт [16]. Відтак в Податковому Кодексі України даний термін не трактується у зв'язку із змінами в правилах обчислення податку на прибуток.

П(С)БО 7 «Основні засоби» передбачено, що первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від використання об'єкта. Ремонт як такий до поліпшення основних засобів не належить, і, відповідно, витрати на проведення всіх видів ремонту не збільшують балансової вартості об'єкта, а зараховуються до складу витрат відповідного звітного періоду. Отже, ремонт – це витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта у робочому стані [14].

Щоб розкрити сутність ремонтів необхідно розглянути їх види, які в залежності від складності, характеру і періодичності проведення мають різну мету. При поділі ремонтів на види за основу взято різні ознаки, тому М.В. Кучірка у своїй науковій роботі запропонував більш уточнену класифікацію ремонтів основних засобів, яка дає можливість підвищити науковий рівень теоретичних спрямувань економічної сутності ремонтного виробництва (табл. 1).

Таблиця 1

Класифікація видів ремонту

№ з/п	Класифікаційна ознака	Види ремонтів
1	Залежно від мети, яку переслідує підприємство	Технічний огляд; ремонт; покращення
2	За технічними ознаками	Поточні ремонти; середні ремонти; капітальні ремонти
3	Залежно від способу здійснення	Господарський; підрядний; змішаний
4	За відношенням до плану	За планом; непередбачуваний
5	За відношенням до господарської діяльності	Ремонти виробничих основних засобів; ремонти невиробничих основних засобів
6	За включенням витрат на ремонт	До первісної вартості основних засобів; до складу витрат
7	За належністю основних засобів	Власні; орендовані
8	За якістю поліпшення основних засобів	Реконструкція; модернізація; модифікація; дообладнання; технічне переозброєння

*Джерело: [6]

Щодо більш конкретного розгляду окремих видів ремонту, то найбільш важливим є їх визначення за видами, зокрема, поточний та капітальний ремонти.

Поточний ремонт, згідно Методичних рекомендацій з обліку основних засобів, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 р. №561, здійснюється для підтримання об'єкта основних засобів у робочому стані та одержання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання. Мета середнього ремонту – забезпечити нормальний стан основного засобу між двома капітальними ремонтами. Капітальний ремонт полягає у відшкодуванні фізичного зносу основних засобів та максимальному відновленні їх первісних параметрів, який здійснюється з періодичністю проведення більше одного року. На періодичність капітального ремонту впливають два основні фактори: об'єкт ремонту і умови експлуатації основних засобів [7].

Вищеназвані класифікаційні ознаки мають вплив безпосередньо на організацію бухгалтерського обліку витрат на ремонт та поліпшення основних засобів. Так в Методичних рекомендаціях з формування собівартості продукції (робіт, послуг) зазначається, що витрати на ремонт, які здійснюються для підтримання об'єкта в стані, придатному для експлуатації, та одержання первинно визначеної суми майбутніх економічних вигод від його використання, включаються до витрат періоду, в якому такі витрати понесені. А відповідно витрати на ремонт, що здійснюються з метою збільшення майбутніх економічних вигод, первинно очікуваних від використання об'єкта, збільшують первинну вартість основних засобів на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта [8].

Отже, не зважаючи на те, який вид ремонтів був проведений, їх потрібно розподіляти таким чином: витрати на ремонт, що призводять до збільшення майбутніх економічних вигод; витрати на ремонт, що підтримують первинно визнані економічні вигоди.

Витрати, що пов'язані з поліпшенням об'єктів основних засобів повинні акумулюватися за дебетом рахунку 15 «Капітальні інвестиції» на окремих субрахунках (631, 685, 377, 66, 65), а по закінченню всіх робіт списуватися з кредиту рахунку 15 у дебет рахунку 10 «Основні засоби» відповідно до кожного об'єкту, що підлягав поліпшенню [14].

Чітку класифікацію робіт щодо обслуговування, технічного огляду та нагляду за основними засобами підприємства мають можливість розробити власноруч. У бухгалтерському обліку витрати на ремонт відображаються дебетом рахунку 23 «Виробництво» або рахунків класу 8 «Витрати за елементами» (80, 81, 82, 84) та класу 9 «Витрати діяльності» (92, 93, 94).

Оскільки Податковий кодекс України визнає норми П(С)БО в частині виникнення витрат, то в такому разі в податковому обліку ці затрати будуть включатись до складу загальновиробничих витрат, адміністративних витрат, спрямованих на обслуговування та управління підприємством, та до складу витрат на збут.

Аналітичний облік витрат на капітальний ремонт господарським способом ведеться у розрізі як видів витрат, так і за кожним об'єктом при позамовному методі у розрізі статей витрат, за підрядного методу витрати на поточні ремонти та обслуговування відносяться безпосередньо на об'єкти їх виконання [2].

Проблема зношеності основних засобів на підприємствах є дуже актуальною в Україні. Зношеність основних засобів сягає близько 77% загалом по Україні, у зв'язку з чим кожне підприємство прагне відновлювати початкові можливості об'єктів основних засобів [2]. Така ситуація є однією з причин погіршення показників ефективного використання цих об'єктів та виникнення труднощів у відображенні таких витрат у системі бухгалтерського обліку [4].

До прийняття останніх змін до Податкового кодексу України існувала проблема в частині визнання та обліку витрат на ремонт основних засобів у частині часткового визнання податковим законодавством цих витрат.

Однією із основних проблем є відмінність правил відображення витрат на ремонти та поліпшення основних засобів, які установлені П(С)БО 7 «Основні засоби» та Податковим кодексом, внаслідок чого збільшується загальний обсяг роботи та її складність для бухгалтера, який повинен відобразити зазначені операції з основними засобами як у бухгалтерському, так і в податковому обліку [3].

Пропозиції щодо спрощення арифметичних підрахунків, полегшення облікового забезпечення, спрощення процедури складання податкової декларації було розкрито у монографії Плахтій Т.Ф. на тему «Облік та аудит розрахунків з бюджетом за податками на сільськогосподарських підприємствах: теорія, методика та практика» [9, с.109].

Бухгалтерський облік відповідає принципу повноти та правдивості, оскільки результатом проведення є надання реальної картини щодо фінансового стану та результатів діяльності підприємства, при цьому не керуючись правилами та нормами податкового законодавства. Наслідком є відмінності щодо визначення активів, зобов'язань, доходів та витрат, що призводять до отримання різних результатів в обліковому та податковому прибутку [11, с.102].

Тому однією із пропозицій було надання податковому законодавству дійсно статусу складової частини бухгалтерського обліку. Для цього, перш за все, необхідно врівноважити валові доходи і доходи та валові витрати і витрати, як єдину класифікацію доходів і витрат [10, с.59]. Дійсно, ці рекомендації було враховано при написанні Податкового кодексу України. Проте його перша редакція, прийнята у 2011 році, встановлювала відмінності в складі доходів та витрат, визнаних бухгалтерським та податковим законодавством.

Починаючи із 01.01.2015 року законодавство з питань оподаткування в частині розрахунків з бюджетом за податком на прибуток максимально прив'язане до норм бухгалтерського законодавства.

Об'єктом обкладення податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та поза її межами, який визначається коригуванням (збільшенням або зменшенням) фінансового результату до оподаткування (прибутку чи збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до П(С)БО, на різниці, що виникають згідно з положеннями р. III Податкового кодексу України [13].

Різниці, які корегують фінансовий результат – це різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів; різниці, які виникають при формуванні резервів (забезпечень); різниці, які виникають під час здійснення фінансових операцій [13].

Різниці можуть не застосовувати ті платники, у яких бухгалтерський дохід за останній звітний (податковий) рік не перевищує 20 млн грн. Відповідно до положень Податкового кодексу України не передбачені різниці, які корегують фінансовий результат, пов'язані з виникненням витрат на ремонт з поліпшення основних засобів. Отже, ті підприємства, які згідно законодавства зобов'язані застосовувати різниці при визначенні бази оподаткування з податку на прибуток, не враховують витрати на ремонт з поліпшення основних засобів при коригуванні фінансового результату, який визначено за правилами бухгалтерського обліку.

Щодо конкретно ремонтів і поліпшень основних засобів, то у Податковому кодексі України міститься одна різниця, яка належить до складу різниць, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів. А саме, база оподаткування податком на прибуток згідно податкового законодавства зменшується на суму амортизації об'єктів, які належать до невиробничих. До таких, в тому числі, належать об'єкти основних засобів, які перебувають на реконструкції, модернізації чи здійснюються інші поліпшення.

Висновки. Таким чином, слід зауважити, що законотворці все ж дослухались до рекомендацій бухгалтерів-теоретиків та практиків, які досить значний час відстоювали позицію щодо уніфікації бухгалтерського та податкового законодавства в частині визнання доходів та витрат. Перевагу було надано бухгалтерському законодавству в частині визначення складу доходів та витрат.

Проте все ж залишаються певні особливості у визначенні зобов'язань перед бюджетом за податком на прибуток за правилами податкового законодавства в частині визнання витрат, в тому числі і тих, які можна за економічною сутністю віднести до складу амортизації невіробничих основних засобів. Тому слід удосконалити систему обліку витрат на ремонт та модернізацію основних засобів, враховуючи існуючі відмінності у визначенні фінансового результату підприємства за правилами бухгалтерського та податкового законодавства, яка дозволить приймати оперативні та результативні управлінські рішення, а також запобігати недоцільним затратам.

Список використаних джерел

1. Бандурка О.М. Фінансова діяльність підприємства / О.М. Бандурка, М.Я. Коробов, П.І. Орлов, К.Л. Петрова. – К.: Либідь, 1998. – 312 с.
2. Головачко В. М. Методика обліку витрат на ремонт і поліпшення основних засобів / В. М. Головачко // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Сер. : Економіка. – 2014. – Вип. 2. – С. 95-98.
3. Занько Б. М. Стан та удосконалення обліку витрат на ремонти і поліпшення основних засобів / Б. М. Занько // Облік і фінанси. – 2014. – № 4. – С. 24-28.
4. Затока Т. В. Теоретичні основи бухгалтерського обліку витрат на ремонт та модернізацію основних засобів / Т. В. Затока // Регіональна бізнес-економіка та управління. – 2014. – № 2. – С. 94-101.
5. Коваль Н.І. Проблеми обліку амортизації основних засобів згідно національних та міжнародних стандартів / Н. І. Коваль// International scientific conference «Ecnonomy and society: modern foundation for human development» , 31th, 2016. - Leipzig, Part 1, p.186.
6. Кучірка М. В. Фінансовий та податковий облік витрат на ремонт основних засобів, джерела їх відшкодування та амортизація / М. В. Кучірка // Науковий вісник Ужгородського університету: Серія: Економіка –2010. – С. 75-80.
7. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджено наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 р. №561.
8. Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг), затверджено наказом Державного комітету промислової політики України від 02.02.2001 р. № 47.
9. Плахтій Т. Ф. Облік та аудит розрахунків за податками на сільськогосподарських підприємствах: теорія, методика та практика: монографія / Т.Ф. Плахтій. – Вінниця. – 224 с.
10. Плахтій Т. Ф. Бухгалтерський та податковий облік податку на прибуток: розбіжності та шляхи їх уніфікації / Т.Ф. Плахтій // Облік і фінанси АПК. – 2009. – № 2. – С.55-60.
11. Плахтій Т. Ф. Удосконалення обліку витрат (доходу) по податку на прибуток / Т.Ф. Плахтій // Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія: Економічні науки. – 2010. – Вип. 5. – С.101-106.

12. Подолянчук О. А. Методика і аналіз аудиту основних засобів / О.А. Подолянчук, Г. М. Химич // Вінницький національний аграрний університет. Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки.– 2012. – № 4. – С.76-80.
13. Податковий Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
14. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» затверджено наказом Міністерства фінансів України від 26.04.2000 р. №91.
15. Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, затверджено наказом Міністерства транспорту України від 30.03.1998р. № 102.
16. Про оподаткування прибутку підприємств: Закон України від 28.12.1994 № 334/94-ВР.
17. Світлична О. С. Облік витрат на ремонт та поліпшення основних засобів / О. С. Світлична // Управління розвитком. – 2014. – № 15. – С. 151-154.

Список використаних джерел у транслітерації / References

1. Bandurka O.M. Finansova diialnist pidpriemstva / O.M. Bandurka, M.Ia. Korobov, P.I. Orlov, K.L. Petrova. – K.: Lybid, 1998. – 312 s.
2. Holovachko V. M. Metodyka obliku vytrat na remont i polipshennia osnovnykh zasobiv / V. M. Holovachko // Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Ser. : Ekonomika. - 2014. - Vyp. 2. - S. 95-98.
3. Zanko B. M. Stan ta udoskonalennia obliku vytrat na remonty i polipshennia osnovnykh zasobiv / B. M. Zanko // Oblik i finansy. - 2014. - № 4. - S. 24-28.
4. Zatoka T. V. Teoretychni osnovy bukhhalterskoho obliku vytrat na remont ta modernizatsiiu osnovnykh zasobiv / T. V. Zatoka // Rehionalna biznes-ekonomika ta upravlinnia. - 2014. - № 2. - S. 94-101.
5. Koval N. I. Problemy obliku amortyzatsii osnovnykh zasobiv zghidno natsionalnykh ta mizhnarodnykh standartiv / N. I. Koval// International scientific conference «Economy and society: modern foundation for human development» , 31th, 2016. - Leipzig, Part 1, p.186.
6. Kuchirka M. V. Finansovi ta podatkovyi oblik vytrat na remont osnovnykh zasobiv, dzherela yikh vidshkoduvannia ta amortyzatsiia / M. V. Kuchirka // Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu : Serii: Ekonomika – Uzhhorod: UzhNU «Hoverla» , 2010. – S. 75–80.
7. Metodychni rekomendatsii z bukhhalterskoho obliku osnovnykh zasobiv, zatverdzheno nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 30.09.2003 r. №561.
8. Metodychni rekomendatsii z formuvannia sobivartosti produktsii (robit, posluh), zatverdzheno nakazom Derzhavnoho komitetu promyslovoi polityky Ukrainy vid 02.02.2001 r. № 47.
9. Plakhtii T. F. Oblik ta audyt rozrakhunkiv za podatkami na silskohospodarskykh pidpriemstvakh: teoriia, metodyka ta praktyka: monohrafiia / T. F. Plakhtii. – Vinnytsia. – 224 s.
10. Plakhtii T.F. Bukhhalterskyi ta podatkovyi oblik podatku na prybutok: rozbizhnosti ta shliakhy yikh unifikatsii / T.F. Plakhtii // Oblik i finansy APK. – 2009. – №2. – S.55-60.
11. Plakhtii T.F. Udoskonalennia obliku vytrat (dokhodu) po podatku na prybutok / T.F. Plakhtii // Zbirnyk naukovykh prats Vinnytskoho natsionalnoho ahrarnoho universytetu. Serii: Ekonomichni nauky. -Vypusk 5, tom 1. – Vinnytsia, 2010. – S.101-106.
12. Podolianchuk O.A. Metodyka i analiz audytu osnovnykh zasobiv / O.A. Podolianchuk, H.M. Khymych // Vinnytskyi natsionalnyi ahrarnyi universytet. Zbirnyk naukovykh prats VNAU. Serii: Ekonomichni nauky. - №4(70). – 2012. – С.76-80.

13. Podatkovyi Kodeks Ukrainy vid 02.12.2010 r. № 2755-VI.
14. Polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 7 «Osnovni zasoby» zatverdzheno nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 26.04.2000 r. №91.
15. Polozhennia pro tekhnichne obsluhovuvannia i remont dorozhnikh transportnykh zasobiv avtomobilnoho transportu, zatverdzheno nakazom Ministerstva transportu Ukrainy vid 30.03.1998r. № 102.
16. Pro opodatkovannia prybutku pidpriumstv: Zakon Ukrainy vid 28.12.1994 № 334/94-VR.
17. Svitlychna O. S. Oblik vytrat na remont ta polipshennia osnovnykh zasobiv / O.S. Svitlychna // Upravlinnia rozvytkom. - 2014. - № 15. - S. 151-154.

ANNOTATION
ACCOUNTING FOR THE COST OF REPAIRS AND MODERNIZATION OF
FIXED ASSETS: ACCOUNTING AND TAX CONSEQUENCES

PLAKHTII Tetiana,
Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor of the Department of Accounting
and Taxation in the Fields of the Economy,
Vinnitsia National Agrarian University
(Vinnitsia)

In the article the scientific works and publications that related to the accounting of repairs were analyzed. Legislative and regulatory framework of fixed assets is studied, the definitions of “repair” and “improvement of fixed assets” were investigated. Classification of repairs of fixed assets was given and the main types of repairs are characterized, on the base on what the essence of the concept of “repair” and “modernization” of fixed assets were revealed. Features of accounting of costs for repairs and modernization of fixed assets were considered, in particular the accounts that display the accounting of repairs and improvement depending on the increasing of economic benefits from the using upgraded fixed assets in the future were defined. The differences between financial and tax accounting of expenses for repair of fixed assets was found. The features of mapping repairs of fixed assets in tax accounting were presented. The necessity of improving the system of cost accounting for the repair and modernization of fixed assets was substantiated.

Keywords: plant and equipment, repair, maintenance, overhaul, modernization.
Tabl. 1. Lit. 17.

АННОТАЦИЯ
УЧЕТ ЗАТРАТ НА РЕМОНТ И МОДЕРНИЗАЦИЮ ОСНОВНЫХ
СРЕДСТВ: БУХГАЛТЕРСКИЕ И НАЛОГОВЫЕ ПОСЛЕДСТВИЯ

ПЛАХТИЙ Татьяна Федоровна,
кандидат экономических наук,
доцент кафедры учета и налогообложения
в отраслях экономики,
Винницкий национальный аграрный университет
(г. Винница)

В статье проанализированы научные труды и публикации, связанные с учетом ремонтов. Исследовано законодательно-нормативную базу по учету основных средств, по определению понятий “ремонт” и “улучшение основных

средств”. Приведена классификация ремонтов основных средств и охарактеризованы основные виды ремонтов, на основе чего раскрыта сущность понятий “ремонт” и “модернизация основных средств”. Рассмотрены особенности учета расходов на ремонт и модернизацию основных средств, в частности определены счета бухгалтерского учета, на которых отражается учет ремонтов и улучшения в зависимости от увеличения экономических выгод от использования обновленных основных средств в будущем. Выяснено различия между бухгалтерским и налоговым учетом расходов на ремонт основных средств. Представлены особенности отражения ремонтов основных средств в налоговом учете. Обоснована необходимость совершенствования системы учета затрат на ремонт и модернизацию основных средств.

Ключевые слова: основные средства, ремонт, текущий ремонт, капитальный ремонт, модернизация.

Табл. 1. Лит. 17.

Інформація про автора

ПЛАХТІЙ Тетяна Федорівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул. Сонячна, 3, e-mail: taniprof@i.ua).

PLAKHTII Tetiana – Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Accounting and Taxation in the Fields of the Economy, Vinnytsia National Agrarian University (21008 Vinnytsia, 3, Soniachna str., e-mail: taniprof@i.ua).

ПЛАХТИЙ Татьяна Федоровна – кандидат экономических наук, доцент кафедры учета и налогообложения в отраслях экономики, Винницкий национальный аграрный университет (21008, г. Винница, ул. Солнечная, 3, e-mail: taniprof@i.ua).

